dosarul nr. 2-567/2022 /2-22041062-38-2-25032022/

H O T Ă R Â R E
în numele Legii
Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 16 martie 2023
Hotărârea integrală întocmită la 17 iulie 2023

16 martie 2023 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător - Vitalie Pîslariuc
Grefieri - Diana Cupcea

Cu participarea*:** reclamantului Nicolae Guțu, născut la **, cod personal *****, domiciliul mun. *****, str. *****;

reprezentantului reclamantului, avocatul Iurie Nichitoi, împuternicit în baza mandatului nr. 1504421 din 23 martie 2022;

reprezentantului pârâtului Iurie Popușoi, avocatul Vitalie Lazari, împuternicit în baza mandatului nr. 1664197 din 14 iunie 2022;

În lipsa: pârâtului Iurie Popușoi, născut la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, sat. *****;

pârâtului Cristian Popușoi, născut la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, sat. *****;

pârâtului Oleg Țurcanu, născut la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, sat. *****;

reprezentantului intervenientului accesoriu OCN ”Credit Nobil” SRL;

Procedura de citare legală a fost îndeplinită.

Examinând în ședință publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Nicolae Guțu împotriva lui Iurie Popușoi, Cristian Popușoi și Oleg Țurcanu, intervenientului accesoriu OCN ”Credit Nobil” SRL, cu privire la nulitatea contractelor de vânzare-cumpărare, rectificarea înregistrării dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată.

A c o n s t a t a t

Argumentele părții reclamante,

La data de 25 martie 2022 reclamantul Nicolae Guțu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Iurie Popușoi, Cristian Popușoi și Oleg Țurcanu, intervenientului accesoriu OCN ”Credit Nobil” SRL, cu privire la nulitatea contractelor de vânzare-cumpărare, rectificarea înregistrării dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor reclamantul Nicolae Guțu a indicat, că deținea în proprietate autoturismul de model *****, anul fabricării 2014, nr. de înmatriculare *****. Ulterior reclamantul a decis să procure un alt automobil și anume, automobilul *****, anul fabricării 2018, proprietarul automobilului prezentându-se Popușoi Iurie, însă automobilul a fost înregistrat pe o persoană terță, și anume Țurcanu Oleg. Din motiv că reclamantul nu avea toată suma, proprietarul automobilului Popușoi Iurie, i-a propus reclamantului de a face schimb de automobile, cu achitarea unei sume suplimentare de 60 000,00 lei.

Menționează reclamantul, că la data de *****, în urma înțelegerii dintre acesta și Popușoi Iurie, a fost eliberată o procură pe numele lui Popușoi Iurie. Iar, la data de 18 februarie 2021, reclamantului i s-a transmis automobilul de model *****, anul fabricării 2018, nr. de înmatriculare *****, actele fiind perfectate la IP Agenția Servicii Publice, însă din motiv că la IP Agenția Servicii Publice sunt blancuri standard de contracte de vânzare-cumpărare, reprezentanții companiei i-au spus că vor întocmi un contract de vânzare-cumpărare în sumă de 10 000,00 lei, pe când între aceștia deja era o înțelegere cu privire la schimbul de autoturisme.

Relevă reclamantul, că s-a folosit de acest automobil până la 01 decembrie 2021, după care a fost ridicat de către organul de urmărire penală PCCOCS în baza ordonanței din 30 noiembrie 2021, la moment acest mijloc de transport se află în custodia PCCOCS, iar reclamantul este lipsit de dreptul de proprietate.

Menționează de asemenea, că după ce a fost ridicat automobilul de către PCCOCS, a anulat imediat procura eliberată pe numele lui Popușoi Iurie și a efectuat interpelări în adresa organelor de resort, pentru a afla soarta juridică a automobilului de model *****, anul fabricării 2014, cu nr. de înmatriculare *****. În urma interpelărilor s-a depistat că automobilul se află în proprietatea lui Popușoi Cristian, care este feciorul lui Popușoi Iurie.

Respectiv, invocă reclamantul că de către pârâți a fost privat dreptul de proprietate asupra bunului și i-au prezentat un bun viciat despre care el nu cunoștea.

Solicită reclamantul, constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare din 17.02.2021 încheiat între Guțu Nicolae reprezentat de Popușoi Iurie pe de o parte Cristian Popușoi pe de altă parte ce are ca obiect cumpărarea autoturismului de model *****, anul fabricării 2014, culoarea neagră, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, nr. de înmatriculare *****, cu aplicarea efectelor acesteia; constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare din 18.02.2021 încheiat între Țurcanu Oleg pe de o parte Guțu Nicolae pe de altă parte ce are obiect cumpărarea autoturismului de model *****, anul fabricării 2018, culoarea negru, nr. caroseriei JN1TFNT32U0109287, nr. de înmatriculare *****, cu aplicarea efectelor acestei; radierea dreptului de proprietate a lui Popușoi Cristian asupra mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2014, culoarea neagră, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, nr. de înmatriculare ***** și înregistrarea dreptului de proprietate a lui Guțu Nicolae asupra mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2014, culoarea neagră, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, nr. de înmatriculare *****; restituirea în proprietatea lui Guțu Nicolae mijlocul de transport de model *****, anul fabricării 2014, culoarea neagră, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, nr. de înmatriculare ***** și încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

Poziția părții pârâte,

Pârâtului Iurie Popușoi, prin intermediul reprezentantului, avocatul Lazari Vitalie a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii integral, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinței a indicat că, reclamantul prin cererea sa de chemare în judecată pretinde că contractul de vânzare-cumpărare din 17 februarie.2021 încheiat între el, prin reprezentantul Iurie Popușoi și cumpărătorul Cristian Popușoi, având ca obiect mijlocul de transport de model BMW, nr. de înmatriculare ***** și contractul de vânzare-cumpărare din 18.02.2021 încheiat între Țurcanu Oleg, în calitate de vânzător și reclamantul Guțu Nicolae, în calitate de cumpărător, având ca obiect mijlocul de transport de model ”*****”, nr. de înmatriculare *****, sunt nule, deoarece sunt afectate de eroare. Dar, reclamantul în cererea de chemare în judecată nu indică, sau nu probează, care a fost acea eroare esențială care l-a determinat la încheierea ambelor contracte de vânzare-cumpărare, or din însuși cererea de chemare în judecată, este cert că reclamantul avea intenția de a înstrăina automobilul său de model BMW, nr. de înmatriculare ***** și de a procura automobilul de model ”*****”, n/î *****.

Menționează pârâtul că, reclamantul a formulat cererea în declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, dar de fapt, se pretinde la efectul nulității contractelor prin revenirea părților în poziția inițială, adică reclamantul urmărește să-și dobândească posesia automobilului său de model BMW cu n/î *****, dar această intenție este contrară consecințelor juridice care au survenit în urma încheierii acestor contracte de vânzare-cumpărare, or automobilul de model BMW cu nr. de înmatriculare ***** a fost gajat la OCN ”Credit Nobil”, în temeiul contractului de credit cu gaj nr. 15 din 18 februarie 2021. Respectiv la caz, chiar și în ipoteza admiterii acțiunii, nu vor putea fi aplicate efectele nulității (art. 331 al.(7) Cod civil).

Invocă pârâtul că, contractele de vânzare-cumpărare au fost încheiate în condiții legale, mijlocul de transport de model ”*****”, nr. de înmatriculare *****, procurat de reclamant, a fost devamat și înmatriculat pe teritoriul Republicii Moldova, contractele de vânzare-cumpărare au fost încheiate în formă scrisă și înregistrate în Registrul de publicitate. Reclamantul singur a manifestat intenția de a vinde.

Iar, despre faptul că organele de drept, au ridicat mijlocul de transport din posesia reclamantului, consideră pârâtul, că nu poate constitui o condiție de a invoca nulitatea contractului de vânzare-cumpărare, or reclamantul întrunește la caz, condiția unui cumpărător de bună credință, iar legislatorul protejează cumpărătorul de bună credință art. 525 al. (1) Cod civil.

Relevă pârâtul, că nu poate fi dobândit dreptul de proprietate asupra bunului mobil, numai în cazul în care acesta este furat (art. 527 al.2) Cod civil). Există deosebire dintre furt în sens civil și cel penal. Faptul că organele de drept pretind că, codul caroseriei VIN a fost modificat, în nici un fel nu semnifică că mijlocul de transport a fost furat, or cum a fost posibil ca, mijlocul de transport să fie devamat și înmatriculat pe teritoriul R. Moldova, ba mai mult reclamantului i-au fost eliberate cheile de la acest automobil.

Deci, consideră pârâtul că contractele de vânzare-cumpărare au fost încheiate în condiții legale, însuși reclamantul a avut intenția de a înstrăina automobilul său și de a procura altul, în acest scop a eliberat procură pe numele pârâtului Popușoi Iurie. Ambele contracte au fost înregistrate în Registrul de Publicitate. Iar faptul că reclamantul a fost lipsit de posesia automobilului, în temeiul ordonanței de ridicare din 30.11.2021 emisă PCCOCS, constituie un temei de contestare a acestei ordonanțe, ca fiind ilegală, această ar constitui o forma corectă de apărare a reclamantului.

Totodată, pârâtul Popușoi Iurie, consideră că, nu întrunește condiția de pârât pe prezenta cauză, deoarece a exercitat rolul de reprezentant și nu a fost parte a raporturilor contractuale.

În ședința de judecată reclamantul Nicolae Guțu și reprezentantul avocatul Iurie Nichitoi, au susținut pe deplin și au solicitat admiterea integrală a acțiunii înaintate.

Reprezentantul pârâtului Popușoi Iurie, avocatul Lazari Vitalie a solicitat respingerea acțiunii.

Pârâtul Țurcan Oleg în ședința de judecată din 12 decembrie 2023, a declarat, că el nu a importat și nu a fost proprietarul de facto al automobilului ”*****”, nr. de înmatriculare *****, acesta fiind introdus în țară de Păpușoi Iurie. Pe Țurcan Nicolae nu îl cunoaște la văzut doar în ședința de judecată. El la rugămintea lui Păpușoi Iurie a fost de acord să înregistreze automobilul ”*****”, pe numele său și doar odată s-a prezentat la centru de înmatriculare și a semnat careva acte și procura. El nu cunoaște nimic despre vânzarea-cumpărarea automobilelor BMW, nr. de înmatriculare ***** și ”*****”, nr. de înmatriculare *****.

Pârâtul Popușoi Cristian și reprezentantul intervenientului accesoriu OCN ”Credit Nobil” SRL, în ședința de judecată nu sau prezentat, fiind citați legal și nu au informat despre motivele neprezentării.

În temeiul art. 206 Cod de procedură civilă, (1) Părţile au dreptul să solicite instanţei judecătoreşti examinarea cauzei în lipsa lor şi remiterea copiei de pe hotărîre. Dacă partea solicită să-şi dovedească pretenţiile sau obiecţiile prin ascultarea celeilalte părţi, instanţa cere să se prezinte personal în faţa judecăţii. (…) (3) Dacă pîrîtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia. (…) (5) Neprezentarea în şedinţă de judecată a reprezentantului sau a unui alt participant la proces nu împiedică examinarea cauzei. La solicitarea întemeiată a participantului la proces, instanţa poate amîna o singură dată judecarea cauzei în legătură cu neprezentarea motivată a reprezentantului acestuia.

În baza prevederilor pre citate instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa pârâților Popușoi Cristian, Țurcan Oleg și reprezentantul intervenientului accesoriu OCN ”Credit Nobil” SRL, legal citați.

Aprecierea instanței,

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, apreciind probele administrate, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că acțiunea înaintată de Nicolae Guțu împotriva lui Iurie Popușoi, Cristian Popușoi și Oleg Țurcanu, intervenientului accesoriu OCN ”Credit Nobil” SRL, cu privire la nulitatea contractelor de vânzare-

cumpărare, rectificarea înregistrării dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform dispozițiilor art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (…) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 130 al Cod de procedură civilă, prevede că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încît fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu dispozițiile art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art. 241 alin.(1) Cod de procedură civilă.

În fapt,

Din materialele dosarului se atestă că, prin procura din ***** Guțu Nicolae, l-a împuternicit pa Păpușoi Iurie, să administreze și să dispună de mijlocul de transport de marca *****, anul fabricării 2014, culoarea negru, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, numărul de înmatriculare *****. *(f.d. 13)*

Potrivit contractului de vânzare-cumpărare din *****, încheiat între Guțu Nicolae (reprezentat de Popușoi Iurie) în calitate de *”Vânzător”* și Cristian Popușoi în calitate de

”Cumpărător”, a avut loc vânzarea-cumpărarea mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2014, culoarea negru, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, numărul de înmatriculare *****, la prețul de 10 000,00 lei. *(f.d. 14)*

Totodată potrivit contractului de vânzare-cumpărare din *****încheiat între Țurcanu Oleg în calitate de *”Vânzător”* și Guțu Nicolae în calitate de *”Cumpărător”*, a avut loc vânzarea-cumpărarea mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2018, culoarea negru, nr. caroseriei JN1TFNT32U0109287, numărul de înmatriculare *****, la prețul de 10 000,00 lei. *(f.d. 15)*

Prin ordonanța PCCOCS, din 30 noiembrie 2021, în cadrul cauzei penale, a fost dispus ridicarea mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2018, nr. caroseriei JN1TFNT32U0109287, numărul de înmatriculare *****. Totodată potrivit răspunsului PCCOCS se comunică, că în efectuând urmărirea penală, la data de 01 decembrie 2021, de la Guțu Nicolae a fost ridicat mijlocului de transport de model *****, în vederea stabilirii dacă numărul de marcaj al caroseriei a fost modificat. Astfel, mijlocul de transport *****, nr. caroseriei JN1TFNT32U0108104, care a fost modificat sub nr. JN1TFNT32U0109287, a fost devamat și înmatriculat ulterior în RM, cu numărul de înmatriculare *****, a fost recunoscut ca corp delict. Iar asupra mijlocului de transport de model *****, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, numărul de înmatriculare *****, pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau extinsă, a fost aplicat sechestrul. *(f.d. 17, 42)*

Conform raportului de constatare tehnico-științifică, nr. 34/12/-1R-5017 din 22 decembrie 2021, s-a constatat că numărul de marcaj al caroseriei automobilului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, a fost supus nimicirii, prin înlăturarea mecanică (...), cu ulterioara camuflare (...), cu numărul JN1TFNT32U0109287, imprimat în condiții artizanale. *(f.d. 43-47)*

Potrivit explicațiilor pârâtul Țurcan Oleg, dare în ședința de judecată din 12 decembrie 2023, Țurcan Oleg a declarat că el nu a importat și nu a fost proprietarul de facto al automobilului ”*****”, cu numărul de înmatriculare *****, acesta fiind Păpușoi Iurie. Pe Țurcan Nicolae nu îl cunoaște nu a avut careva înțelegeri de vânzare-cumpărare și la văzut doar în ședința de judecată. A menționat că la rugămintea lui Păpușoi Iurie a fost de acord să înregistreze automobilul ”*****”, cu numărul de înmatriculare *****, pe numele său și doar odată s-a prezentat la centru de înmatriculare și a semnat careva acte pe care i le-a dat Păpușoi Iurie. El nu cunoaște nimic despre vânzarea-cumpărarea automobilelor BMW, numărul de înmatriculare ***** și ”*****”, numărul de înmatriculare *****.

Totodată în speță se atestă, că la data de 18 februarie 2021, a fost încheiat contractul de credit cu gaj nr. 15, între OCN ”Credit Nobil” SRL în calitate de ”*Creditor”*, Păpușoi

Iurie în calitate de ”*Debitor”* și Păpușoi Cristian în calitate de ”*Debitor gajist*”. Potrivit contractului de credit cu gaj nr. 15 din 18 februarie 2021, a fost contractat un credit în sumă de 12 000,00 euro, iar în vederea garantării rambursării creditului a fost instituit gajul asupra mijlocului de transport de model *****, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, numărul de înmatriculare *****. *(f.d. 74)*

În drept,

Conform art. 9 Cod civil, (1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 10 Cod civil, (1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art. 11 Cod civil, (1) Buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Conform art. 13 Cod civil, (1) Niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).(2) În cazul abuzului de drept, instanţa de judecată, ţinînd cont de natura şi consecinţele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive. (3) Dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Conform art. 14 Cod civil, (1) Nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenţiei sale, fapta ilicită sau de rea-credinţă pe care tot ea a săvîrşit-o sau la care a participat. (2) Nicio persoană nu poate obţine un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credinţă.

Conform art. 1108 Cod civil (1) Prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. (2) Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel. (3) Dacă preţul nu este indicat direct în contractul de vînzare-cumpărare, părţile pot conveni asupra modului

de determinare a lui. (4) Dispoziţiile prezentului capitol se aplică şi vînzării-cumpărării drepturilor şi altor lucruri, cum ar fi energia electrică, energia termică, gazul şi apa, furnizate prin reţea, precum şi conţinutului digital, în măsura în care aceste dispoziţii nu contravin naturii acestor drepturi sau lucruri.

Conform art. 1195 Cod civil, (1) Părţile contractului de schimb au obligaţia de a transmite reciproc dreptul de proprietate asupra unui bun. (2) Fiecare parte a contractului de schimb este considerată vînzător al bunului pe care îl înstrăinează şi cumpărător al bunului pe care îl primeşte în schimb.

Conform art. 1027 Cod civil (1) Contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale. (2) Sînt esenţiale clauzele care sînt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părţi, trebuie realizat un acord.

Potrivit prevederilor art. 992 Cod civil, (1) Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Instanța conchide că, producerea efectelor juridice reprezintă naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligaţiilor civile, iar obligațiile şi drepturile civile trebuie să rezulte din ceea ce părţile au stipulat expres.

În această ordine de idei e instanța reține că, conform art. 308 Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Conform art. 312 Cod civil, (1) Consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic. (2) Consimţământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice şi nu este viciat. (3) Intenţia de a produce efecte juridice se determină din declaraţia sau comportamentul persoanei, aşa cum ea a fost înţeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Conform art. 314 Cod civil, Actul juridic se consideră neîncheiat în cazul în care esenţa consimţământului nu poate fi determinată cu certitudine nici din exprimarea exteriorizată şi nici din alte circumstanţe ale încheierii sale.

Conform art. 315 Cod civil, (1) Obiect al actului juridic este obligaţia persoanei care a încheiat actul juridic. (2) Obiectul actului juridic trebuie să fie licit, să se afle în circuit civil şi să fie determinat sau determinabil cel puţin în specia sa. (3) Pot constitui obiect al actului juridic şi bunurile viitoare.

Potrivit normelor reținute, unul din elementele definitorii ale actului juridic civil este manifestarea de voinţă. Având drept scop crearea, modificarea ori stingerea unor

raporturi cu alte persoane, voinţa autorului actului juridic civil trebuie să fie manifestată, exteriorizată. Prin manifestare, voinţa încetează de a mai fi un fenomen subiectiv, devenind un fapt social, o realitate obiectivă, iar terţii pot lua cunoștință de conținutul ei şi pot adopta o anumită conduită.

Manifestarea de voinţă trebuie să fie îndreptată spre producerea efectelor juridice: naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligaţiilor civile. Intenţia de a produce efecte juridice este un element necesar al actului juridic civil, astfel încât aceste efecte nu se pot produce, conform legii, decât dacă o asemenea intenţie a existat. Această trăsătură definitorie deosebește actul juridic civil de faptul juridic civil, care este săvârșit fără intenţia de a produce efecte juridice, care însă se produc în virtutea legii. Finalitatea actelor juridice este crearea, modificarea sau stingerea unor drepturi şi obligaţii civile concrete.

Totodată una din trăsăturile definitorii a consimțământului este exteriorizarea voinței persoanei de a încheia un act juridic. Consimțământul trebuie să provină de la o persoană cu discernământ, adică având facultatea de a pătrunde, de a judeca şi a aprecia lucrurile la justa valoare. Subiectul de drept civil trebuie să conştientizeze acţiunile sale, să-şi dea seama de urmările lor şi să le dorească în cunoştinţă de cauză.

De asemenea consimțământul trebuie exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice. Această condiție reiese din însăși esenţa actului juridic civil care este o manifestare de voinţă, îndreptată spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligaţiilor civile.

Conform art. 327 Cod civil, (1) Actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută). (2) Actul juridic este anulabil dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes particular (nulitate relativă). (3) În cazul în care natura nulităţii nu este prevăzută expres şi nici natura interesului ocrotit nu reiese în chip neîndoielnic, actul juridic este anulabil. (4) Dacă prin lege nu se prevede altfel, nulitatea actului juridic bilateral sau multilateral poate fi constatată sau declarată şi prin acordul părţilor.

Conform art. 328 Cod civil, (1) Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. (2) Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora. (3) Atît acţiunea în constatare a nulităţii absolute, cît şi excepţia de nulitate absolută sînt imprescriptibile. Cu toate acestea, se prescriu în termen de 10 ani acţiunile privind

aplicarea efectelor nulităţii absolute conform art.331, indiferent dacă sînt introduse împreună cu acţiunea în constatare a nulităţii absolute sau după admiterea acestei acţiuni.

Conform art. 330 Cod civil, (1) Nulitatea relativă a actului juridic poate fi invocată doar de persoana în al cărei interes este stabilită sau de succesorii ei, de reprezentantul legal sau de creditorii chirografari ai părţii ocrotite pe calea acţiunii oblice. Instanţa de judecată nu poate să o invoce din oficiu. (2) Nulitatea relativă poate fi acoperită prin voinţa expresă sau tacită a persoanei în al cărei interes este stabilită nulitatea. Voinţa de a confirma actul juridic anulabil trebuie să fie certă şi evidentă şi să fie exprimată la un moment cînd persoana cunoştea sau trebuia să cunoască temeiul nulităţii. (3) Pentru confirmarea actului juridic anulabil, voinţa nu trebuie să fie exprimată în forma cerută pentru încheierea actului juridic respectiv. (4) Dacă fiecare parte poate invoca nulitatea actului juridic sau dacă mai multe persoane pot cere declararea nulităţii, confirmarea actului juridic de către o persoană nu le împiedică pe celelalte să invoce nulitatea.

E de menționat că nulitatea este sancţiunea care se aplică în cazul în care la încheierea actului juridic civil nu se respectă condiţiile de valabilitate. Nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condiţiilor de valabilitate a actului juridic. În măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulităţii.

Nulitatea actului juridic civil se clasifică în absolută şi relativă în funcţie de natura interesului juridic ocrotit prin dispoziția legală încălcată la încheierea actului juridic.

Conform art. 339 Cod civil, (1) Actul juridic încheiat în baza unei erori esenţiale poate fi declarat nul de instanţa de judecată dacă cealaltă parte sau terţul destinatar al actului juridic unilateral ştia sau, după caz, trebuia să ştie despre această eroare. (2) Eroarea este esenţială dacă la încheierea actului juridic a existat o falsă reprezentare referitoare la: a) natura actului juridic; b) calităţile substanţiale ale obiectului actului juridic; c) cealaltă parte a actului juridic sau terţul beneficiar al actului juridic, în cazul în care identitatea sau calităţile acestora sînt hotărîtoare pentru încheierea actului juridic.

E de menționat că, eroarea este reprezentarea falsă a realităţii la încheierea unui act juridic civil. Eroarea poate fi *de fapt* sau *de drept.* Eroarea de fapt este este reprezentarea greşită a unei situaţii faptice la încheierea actului juridic (referitor la obiectul actului, calităţile lui, persoana cocontractantului etc.). Eroarea de drept este o reprezentare greşită a existenţei sau conţinutului normelor de drept (cu excepţia normelor imperative ori a celor ce privesc ordinea publică). Actul juridic încheiat în baza erorii este lovit de nulitate relativă. Pentru ca eroarea să constituie temei de anulare a actului juridic civil este necesar ca ea să fie *considerabilă*, în sensul că elementul asupra căruia reprezentarea este

falsă să fie determinant pentru încheierea actului, astfel încît, dacă ar fi fost cunoscută realitatea, actul nu s-ar fi încheiat. Pentru ca eroarea să fie considerabilă este necesar ca reprezentarea falsă să se refere la următoarele elemente: a) *Natura actului juridic.* Eroarea care se referă la acest element (*error in negatio*) este considerată ca cea mai gravă formă a erorii (numită în doctrină *eroare-obstacol*). Eroarea în privinţa naturii actului juridic este, de exemplu, atunci cînd o parte crede că încheie un anumit act juridic iar cealaltă parte consideră că încheie un alt act juridic (o persoană intenţionează să vîndă un bun, iar cealalta crede că primeşte acest bun cu tilu de donaţie). b) *Calităţile substanţiale ale obiectului actului juridic.* Eroarea care se referă la acest element (*error in substantiam*) ţine de acele calităţi al obiectului care ţin de însăşi esenţa lui şi fără de care el nu ar fi ceea ce este. La aceste calităţi se atribuie atît însuşirile materiale ale obiectului, cît şi alte elemente ca: autenticitatea, apartenenenţa, vechimea, aptitudinea de a servi destinaţiei avute în vedere etc. c) *Părţile actului juridic (partenerul sau beneficiarul).* Eroarea asupra părţilor cu care s-a încheiat actul juridic (*error in personam)* produce efecte numai în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic. Actele juridice în care persoana cocontractantului este decisivă la încheierea lor (*intuitu personae)* sînt destul de numeroase. împrumut, de mandat, de depozit, de societate civilă, de tranzacţie, de antrepriză etc.

Conform art. 341 Cod civil, (1) Actul juridic a cărui încheiere a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia din părţi poate fi declarat nul de instanţa de judecată chiar şi în cazul în care autorul dolului estima că actul juridic este avantajos pentru cealaltă parte. (2) Dacă una dintre părţi trece sub tăcere anumite împrejurări la a căror dezvăluire cealaltă parte nu ar mai fi încheiat actul juridic, anularea actului juridic poate fi cerută numai în cazul în care, în baza principiului bunei-credinţe, se putea aştepta ca cealaltă parte să dezvăluie aceste împrejurări. (3) Actul juridic este anulabil şi atunci cînd dolul provine de la reprezentantul, prepusul ori gerantul afacerilor celeilalte părţi. (4) În cazul în care dolul este comis de un terţ, actul juridic poate fi anulat numai dacă se demonstrează că cealaltă parte a ştiut sau trebuia să ştie despre dol.

Din conținutul normei reținute instanța conchide, că dolul constă în inducerea în eroare a unei persoane prin mijloace dolosive sau viclene pentru a o determina să încheie un act juridic. Dolul are două elemente constitutive: - *elementul subiectiv,* care constă intenția de a induce în eroare o persoană pentru a o determina să încheie un act juridic; dacă inducerea în eroare a fost provocată neintenționat, nu există dol; - *elementul obiectiv,* care constă în utilizarea diferitor mijloace viclene pentru realizarea intenției de induce în eroare: manopere viclene, minciuni, maşinaţii etc.

Pentru ca dolul să fie temei de anulare a actului juridic este necesar ca eroarea să fie determinantă pentru încheierea actului juridic, adică mijloacele viclene utilizate de una

dintre părţi să fie de aşa natură, încât să fie evident că fără aceste mijloace, cealaltă parte n-ar fi încheiat actul. Aceste mijloace pot fi cele mai diferite. De asemenea este necesar ca mijloacele dolosive să prezinte o anumită gravitate pentru a putea produce efectele unui viciu de consimțământ.

Spre deosebire de eroarea propriu-zisă, care operează ca temei de anulare a actului juridic numai dacă se referă la elementele actului juridic expres stipulate în lege, eroarea provocată de dol atrage anulabilitatea actului juridic, oricare ar fi elementul actului juridic la care se referă această eroare. Astfel, actul juridic afectat de dol poate fi anulat chiar dacă eroarea victimei cade asupra motivului, ceea ce, de regulă, este imposibil în cazul erorii propriu-zise.

Dolul este un fapt obiectiv şi produce efecte juridice prin sine însuși. Motivele pentru care partea în culpă a indus în eroare cealaltă parte nu au importanță juridică. Dolul este temei de anulare a actului juridic chiar dacă autorul dolului estima că actul juridic este avantajos pentru cealaltă parte.

De cele mai multe ori mijloacele dolosive se exprimă prin fapte pozitive. Sânt însă cazuri când dolul se realizează prin abținerea de la acțiuni, omisiuni (*dol prin reticenţă).* Este dol prin reticență atunci când una din părţi trece sub tăcere intenționat anumite împrejurări care prezintă interes esențial, determinant pentru cealaltă parte şi pe care autorul dolului, dacă era loial şi de bună credință, trebuia să le comunice. Uneori însăși legea determină caracterul dolosiv al omisiunilor.

În principiu, dolul provine de la cealaltă parte a actului juridic. Însă dolul care este comis de un terţ de asemenea poate servi ca temei de anulare a actului juridic dacă cealaltă parte a ştiut sau trebuia să ştie despre manoperele dolosive ale terţului şi nu l-a avertizat pe cocontractant sau chiar a fost instigator ori complice al terțului. De asemenea dolul terţului constituie temei de anulare a actelor juridice unilaterale, întrucât în aceste acte cealaltă parte nu există.

Astfel, dolul reprezentând un viciu de consimțământ, atrage nulitatea relativă a actului juridic cu efectele respective prevăzute de lege.

Conform art. 20 al. (2) Cod civil, fapta este săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

În speță, luând în considerație circumstanțele reținute supra și anume, faptul că numărul de marcaj al caroseriei automobilului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, a fost schimbat în condiții artizanale (falsificat), faptul că unitatea de transport nu a fost înmatriculată pe proprietarul de facto (Păpușoi Iurie) dar pe o persoană terță (Țurcan Oleg), care nu cunoaște nimic, nu a importa, nu a înregistrat, nu a

negociat cu nimeni și nu a înstrăinat această unitate de transport, faptul că automobilului de model *****, a fost recunoscut ca corp delict în cadrul cauzei penale (în care sunt acuzați Păpușoi Iurie și Păpușoi Cristian), de asemenea și faptul că a doua zi după procurare Păpușoi Iurie și Păpușoi Cristian au contractat un credit în valoare de 12 000,00 lei gajând mijlocul de transport de marca *****, denotă comportamentul dolosiv și de rea-credință al pârâților Păpușoi Iurie și Păpușoi Cristian. Or, persoanele participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă fiind un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. Niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept). Nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenţiei sale, fapta ilicită sau de rea-credinţă pe care tot ea a săvîrşit-o sau la care a participat. Nicio persoană nu poate obţine un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credinţă.

Ca urmare în speță instanța ajunge la concluzia că încheierea de către Guțu Nicolae a contractului de vânzare-cumpărare din *****, privind vânzarea-cumpărarea mijlocului de transport de model *****, numărul de înmatriculare ***** și respectiv contractului de vânzare-cumpărare din 18 februarie 2021, privind vânzarea-cumpărarea mijlocului de transport de model *****, numărul de înmatriculare *****, a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean a celeilalte părți.

În circumstanțele expuse instanța ajunge la concluzia de a declara nul contractul de vânzare-cumpărare din *****, privind vânzarea-cumpărarea mijlocului de transport de model *****, numărul de înmatriculare ***** și respectiv contractul de vânzare-cumpărare din 18 februarie 2021, privind vânzarea-cumpărarea mijlocului de transport de model *****, numărul de înmatriculare *****.

Conform art. 331 Cod civil, (1) Actul juridic nul se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii. (2) Actul juridic anulabil este valabil pînă la declararea acestei nulităţi de către instanţa de judecată, însă, odată anulat, se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii. (3) Drepturile reale dobîndite în temeiul actului juridic nul sau anulat se consideră că nu au fost dobîndite pe acest temei. Această dispoziţie se aplică şi drepturilor de creanţă ori drepturilor asupra obiectului de proprietate intelectuală dobîndite în temeiul actului juridic. (4) Dispoziţiile alin. (3) nu afectează eventuala dobîndire a dreptului prin uzucapiune în condiţiile legii. (5) Prestaţiile executate în temeiul actului juridic nul sau anulat, precum şi alte îmbogăţiri obţinute din acele prestaţii se supun restituirii conform dispoziţiilor legale privind îmbogăţirea nejustificată. (6) În

cazul în care în temeiul actului juridic nul sau anulat s-a dobîndit un drept prin înregistrarea într-un registru de publicitate prevăzut de lege, iar titularul în folosul căruia este înregistrat dreptul nu îşi dă consimţămîntul la radiere, dreptul dobîndit se radiază doar pe calea acţiunii în rectificare. (7) Instanţa de judecată nu poate pronunţa din oficiu efectele nulităţii chiar dacă a constatat nulitatea absolută din oficiu.

Conform art. 438 Cod civil, (1) Cînd o înregistrare, înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situaţia juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia. (2) Prin rectificare se înţelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înregistrări, înregistrări provizorii sau notări inexacte efectuate în registru. (3) Situaţia juridică reală trebuie să rezulte dintr-o recunoaştere făcută de titularul înregistrării, al înregistrării provizorii sau al notării a cărei rectificare se solicită, prin declaraţie dată în forma cerută de lege, ori dintr-o hotărîre judecătorească irevocabilă pronunţată împotriva acestuia, prin care s-a admis acţiunea de fond. (4) Acţiunea de fond poate fi, după caz, o acţiune în constatare sau declarare a nulităţii ori a ineficienţei actului juridic în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat, o acţiune în nulitate a înregistrării, înregistrării provizorii sau notării, o cerere de revizuire a hotărîrii judecătoreşti sau cerere de contestare a hotărîrii arbitrale, precum şi altă acţiune care poate avea ca efect întemeierea unei acţiuni în rectificare.

Conform art. 439 Cod civil, (1) Orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă: b) s-a constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficienţa actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu; (...). (5) Acţiunea în rectificare poate fi introdusă concomitent sau separat, după ce a fost admisă acţiunea de fond, cînd este cazul.

Ca urmare, în cazul declarării nulității contractului de vânzare-cumpărare din *****, privind vânzarea-cumpărarea mijlocului de transport de model *****, numărul de înmatriculare *****, instanța va admite acțiune în partea rectificării înregistrării și va dispune rectificarea în Registrul de Stat al Transportatorilor, prin radierea dreptul de proprietate a lui Popușoi Cristian asupra mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2014, culoarea negru, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, cu nr. de înmatriculare ***** și înregistrarea dreptului de proprietate a lui Guțu Nicolae asupra mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2014, culoarea neagră, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, cu nr. de înmatriculare *****.

Privitor la restituirea în proprietatea lui Guțu Nicolae mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2014, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, cu nr. de înmatriculare *****, instanța va respinge pretenția data ca neîntemeiată.

La acest capitol e de menționat că în privința mijlocul de transport a fost ridicat de la Păpușoi Iurie, de către organul de urmărire penală fiind dispus aplicare sechestrului pentru o eventuală confiscare specială sau extinsă.

Conform art. 209 Cod de procedură penală, punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată în modul stabilit de prezentul cod, însă plîngerea sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei acţiuni. Alte persoane decît bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că punerea sub sechestru a bunurilor lor este efectuată ilegal sau neîntemeiat sînt în drept să ceară organului de urmărire penală sau instanţei să scoată bunurile de sub sechestru. În cazul în care acestea refuză să satisfacă rugămintea sau nu au comunicat persoanei respective despre soluţionarea cererii timp de 10 zile din momentul primirii ei, persoana este în drept să solicite scoaterea bunurilor de sub sechestru în ordinea procedurii civile. Hotărîrea instanţei de judecată în privinţa acţiunii civile privind scoaterea bunurilor de sub sechestru poate fi atacată de către procuror în instanţa ierarhic superioară cu recurs în termen de 10 zile, însă, după intrarea ei în vigoare, este obligatorie pentru organele de urmărire penală şi pentru instanţa de judecată care judecă cauza penală în cadrul soluţionării chestiunii ale cui bunuri trebuie să fie confiscate sau, după caz, urmărite.

Cheltuielile de judecată,

În speță reclamanții au solicitat, compensarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat și asistența juridică.

Conform art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 94 Cod de procedură Civilă (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Reieșind din faptul, că instanța a admis parțial acțiunea înaintată, conform art. 94 Cod de procedură civilă, instanța ajunge la concluzia, că cheltuielile de judecată în partea taxei de stat în sumă de 600,00 lei urmează a fi compensate din contul pârâților Cristian Popușoi și Oleg Țurcanu.

Conform art. 96 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit dispozițiilor art. 96 Cod de procedură civilă, pentru ca instanţa să oblige partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de judecată, urmează ca acestea să fie probate.

Soluționând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţa reţine, că pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul). Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează şi ţină cont de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența, rezultatul obținut etc.

În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

În acest sens instanța reține că, conform art. 118 Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În speță se atestă că reclamatul în cadrul procesului de judecată a fost reprezentat de avocatul Iurie Nichitoi. Potrivit ordinului de plată din 16 februarie 2022 se atestă că reclamantului Guțu Nicolae pentru serviciile de asistență juridică prestate de avocat a achitat onorariul în sumă de 20 000,00 lei. *(f.d. 26)*

Ținând cont de obiectul acțiunii, pretențiile admise, contribuția avocatului, instanța de judecată, ajunge la concluzia de a admite parțial cerința reclamantului privind compensarea cheltuielilor de asistența juridică, urmând a fi compensate în mod solidar din contul pârâților Cristian Popușoi și Oleg Țurcanu cheltuielilor de asistența juridică în sumă de 10 000,00 lei.

De asemenea urmează a fi compensate din contul pârâților Cristian Popușoi și Oleg Țurcanu și cheltuieli de executare în sumă de 2 280,00 lei. *(f.d. 40-41)*

Astfel, instanța ajunge la concluzia de a încasa în mod solidar de la Cristian Popușoi și Oleg Țurcanu, în beneficiul lui Nicolae Guțu, cheltuielile de judecată în sumă de 600,00 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 10 000,00 lei, cu titlu de asistență juridică și suma de 2 280,00 lei, cu titlu de cheltuieli de executare.

În conformitate cu prevederile art. 94, 96, 236 – 241 Codul de procedură civilă, instanța,

H o t ă r ă ş t e

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă Nicolae Guțu împotriva lui Iurie Popușoi, Cristian Popușoi și Oleg Țurcanu, intervenientului accesoriu OCN ”Credit Nobil” SRL cu privire la nulitatea contractelor de vânzare-cumpărare, rectificarea înregistrării dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se declară nul contractul de vânzare-cumpărare din *****, încheiat între Guțu Nicolae (reprezentat de Popușoi Iurie) în calitate de *”Vânzător”* și Cristian Popușoi în calitate de *”Cumpărător”*, privind vânzarea-cumpărarea mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2014, culoarea negru, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, numărul de înmatriculare *****.

Se declară nul contractul de vânzare-cumpărare din *****încheiat între Țurcanu Oleg în calitate de *”Vânzător”* și Guțu Nicolae în calitate de *”Cumpărător”*, privind vânzarea-cumpărarea mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2018, culoarea negru, nr. caroseriei JN1TFNT32U0109287, numărul de înmatriculare *****.

Se dispune rectificarea în Registrul de Stat al Transportatorilor, prin radierea dreptul de proprietate a lui Popușoi Cristian asupra mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2014, culoarea negru, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, cu nr. de înmatriculare ***** și înregistrarea dreptului de proprietate a lui Guțu Nicolae asupra mijlocului de transport de model *****, anul fabricării 2014, culoarea neagră, nr. caroseriei WBA5B91060D566396, cu nr. de înmatriculare *****.

Se încasează în mod solidar de la Cristian Popușoi, născut la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, sat. ***** și Oleg Țurcanu, născut la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, sat. *****, în beneficiul lui Nicolae Guțu, născut la *****, cod personal *****, domiciliul mun. *****, str. *****, cheltuielile de judecată în

sumă de 600,00 (șase sute,00) lei cu titlu de taxă de stat, suma de 10 000,00 (zece mii,00) lei, cu titlu de asistență juridică și suma de 2 280,00 (două mii două sute optzeci,00) lei, cu titlu de cheltuieli de executare.

În rest, cererea de chemare în judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Central.

Preşedintele şedinţei, judecător /semnătura/ Vitalie Pîslariuc

Copia corespunde originalului Vitalie Pîslariuc